

на славей гласовитъ, той ще я остави въ шаренитъ си яйчица и отъ вашия мълчаливецъ сина пѣвци ще престѣпятъ къмъ вѣчността.

ЧОВѢКЪ МОЖЕ ДА СЕ ЗАБРАВИ НО НЕ И ИЗГУБИ.

Читателю, който идешъ следъ мене, когато пролѣтъ, надъ изтънѣлия снѣгъ кокиче подаде главица, вѣрвай, че въ него има живина отъ нѣвга бѣлата и свидна снага на още по свиденъ „мъртвецъ“. Вѣрвай, че синитъ теменуги сж откраднали очитъ на твоята синйоока хубавица или хубавецъ, кукувичата хурка — златиститъ кждри на руса главица, трепетликата — неспокойна душа . . .

Вѣрвай, ча материята на „мъртавцигъ“. пожела като почва или като храна да вземе участие въ живота на великата вселена и по разни пѣтици да достигне до общото вселенско безсмъртие.

Изградени и сътворени отъ материята на дѣди и пра-дѣди. чрезъ деца и дѣла или чрезъ преминаване като почва въ други форми на живота. Ний живѣемъ вѣчно и сме безсмъртни средъ безсмъртната вселена, безсмъртната проявителка на душа и подъ безсмъртния Богъ.

Безсмъртенъ Богъ, базсмъртна вселена, безсмъртна душа — общо свѣтовно безсмъртие.